

- 4) Artikel 30 van richtlijn 2004/38 verplicht de lidstaten om alle maatregelen te nemen die ertoe kunnen bijdragen dat de betrokkene de inhoud en de gevolgen van een op grond van artikel 27, lid 1, van die richtlijn genomen besluit begrijpt, maar vereist niet dat dit besluit hem, hoewel hij geen hiertoe strekkend verzoek heeft gedaan, ter kennis wordt gebracht in een taal die hij begrijpt of redelijkerwijze geacht kan worden te begrijpen.

⁽¹⁾ PB C 211 van 13.6.2016.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 20 september 2017 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel Oradea — Roemenië) — Ruxandra Paula Andriciu e.a./Banca Românească SA

(Zaak C-186/16) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Bescherming van de consument — Richtlijn 93/13/EEG — Oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten — Artikel 3, lid 1, en artikel 4, lid 2 — Beoordeling van het oneerlijke karakter van contractuele bedingen — Kredietovereenkomst in vreemde valuta — Wisselkoersrisico dat volledig ten laste komt van de consument — Aanzienlijke verstoring van het evenwicht tussen de uit de overeenkomst voortvloeiende rechten en verplichtingen van de partijen — Tijdstip waarop de verstoring van het evenwicht moet worden beoordeeld — Strekking van het begrip „duidelijk en begrijpelijk geformuleerde” bedingen — Omvang van de informatie die moet worden verstrekt door de bank)

(2017/C 382/24)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel Oradea

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Ruxandra Paula Andriciu e.a.

Verwerende partij: Banca Românească SA

Dictum

- 1) Artikel 4, lid 2, van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten moet aldus worden uitgelegd dat het begrip „eigenlijk voorwerp van de overeenkomst” in de zin van die bepaling een contractueel beding als in het hoofdgeding omvat, dat is opgenomen in een leningsovereenkomst in vreemde valuta, waarover niet afzonderlijk is onderhandeld en krachtens hetwelk de lening in dezelfde vreemde valuta moet worden terugbetaald als die waarin zij is aangegaan, aangezien dat beding een wezenlijke prestatie vastlegt die kenmerkend is voor die overeenkomst. Derhalve kan dat beding niet als oneerlijk worden aangemerkt, voor zover het duidelijk en begrijpelijk is geformuleerd.
- 2) Artikel 4, lid 2, van richtlijn 93/13 moet aldus worden uitgelegd dat het vereiste dat een contractueel beding duidelijk en begrijpelijk is geformuleerd, veronderstelt dat financiële instellingen in het geval van kredietovereenkomsten kredietnemers voldoende informatie verschaffen die hen in staat stelt goed geïnformeerde en prudente beslissingen te nemen. In dit verband houdt dit vereiste in dat een beding krachtens hetwelk de lening in dezelfde vreemde valuta moet worden terugbetaald als die waarin zij is aangegaan, niet alleen formeel en grammaticaal maar ook wat de concrete reikwijdte ervan betreft in die zin door de consument moet worden begrepen dat een normaal geïnformeerde en redelijk omzichtige en oplettende gemiddelde consument niet alleen in staat moet zijn om de mogelijkheid van waardevermindering of -vermeerdering van de vreemde valuta waarin de lening is aangegaan te kennen, maar ook om de — mogelijk aanzienlijke — economische gevolgen van een dergelijk beding voor zijn financiële verplichtingen in te schatten. Het staat aan de nationale rechter om de noodzakelijke verificaties ter zake te verrichten.

- 3) Artikel 3, lid 1, van richtlijn 93/13 moet aldus worden uitgelegd dat bij de beoordeling van het oneerlijke karakter van een contractueel beding moet worden uitgegaan van het moment waarop de betrokken overeenkomst is gesloten, rekening houdend met alle omstandigheden waarvan de verkoper op dat moment kennis kon hebben en die gevolgen konden hebben voor de latere uitvoering van die overeenkomst. Het staat aan de verwijzende rechter om — in het licht van alle omstandigheden van het hoofdgeding en rekening houdend met met name de deskundigheid en de kennis van de verkoper, in casu van de bank, met betrekking tot de mogelijke wisselkoersschommelingen en de risico's die inherent zijn aan het aangaan van een lening in vreemde valuta — na te gaan of er sprake is van een verstoring van het evenwicht in de zin van die bepaling.

⁽¹⁾ PB C 243 van 4.7.2016.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 20 september 2017 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha — Spanje) — Elecdey Carcelen SA (C-215/16), Energías Eólicas de Cuenca SA (C-216/16), Iberenova Promociones SAU (C-220/16), Iberdrola Renovables Castilla La Mancha SA (C-221/16)/Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Gevoegde zaken C-215/16, C-216/16, C-220/16 en C-221/16) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Milieu — Elektriciteit uit wind — Richtlijn 2009/28/EG — Bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen — Artikel 2, tweede alinea, onder k) — Steunregeling — Artikel 13, lid 1, tweede alinea, onder e) — Administratieve heffingen — Richtlijn 2008/118/EG — Algemene regeling inzake accijns — Artikel 1, lid 2 — Andere indirecte belastingen met specifieke doeleinden — Richtlijn 2003/96/EG — Belasting van energieproducten en elektriciteit — Artikel 4 — Minimumbelasting op energie — Heffing op windgeneratoren bestemd voor het opwekken van elektriciteit]

(2017/C 382/25)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Elecdey Carcelen SA (C-215/16), Energías Eólicas de Cuenca SA (C-216/16), Iberenova Promociones SAU (C-220/16), Iberdrola Renovables Castilla La Mancha SA (C-221/16)

Verwerende partij: Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Dictum

- 1) Richtlijn 2009/28/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen en houdende wijziging en intrekking van richtlijn 2001/77/EG en richtlijn 2003/30/EG, in het bijzonder artikel 2, tweede alinea, onder k), en artikel 13, lid 1, tweede alinea, onder e), ervan, moet aldus worden uitgelegd dat zij niet in de weg staat aan een nationale wettelijke regeling als die in de hoofdgedingen, die voorziet in de inning van een heffing op windgeneratoren bestemd voor het opwekken van elektriciteit.